

Een ervaring voor het leven

Ik word net wakker, en heb even tijd nodig om me te oriënteren. Waar ben ik? Ik hoor allemaal stemmen, en het lijkt wel of die prattende mensen naast m'n bed staan! Ook kan ik de taal niet verstaan... Dan weet ik het! Ik ben in Guinee-Bissau, en omdat er geen glas in de ramen zit, hoor ik de stemmen zo dichtbij!

Het begon allemaal verleden jaar, met een vakantiereis naar Gambia. Voor het eerst maakte ik kennis met Afrika! En dat had gevolgen, want ik was "aangestoken" en Afrika liet me niet meer los. Ondanks de armoede liep iedereen met een glimlach rond en waren de mensen tevreden met wat ze hadden. Maar er schuilde ook veel leed achter hun glimlach. Toen ik thuis kwam van vakantie wist ik dat ik een keer terug wilde, om te proeven wat het is om écht in Afrika te leven, want een vakantie is wel even wat anders. Een aantal maanden later stuurde ik een mail naar stichting Kimon om te vragen of ik voor een aantal maanden als vrijwilliger naar Afrika mocht gaan. Voor Kimon was dit een nieuwe uitdaging, en zo vertrok ik 2 maart richting Guinee-Bissau,

voor een periode van twee en een halve maand. Een periode die ik nooit van m'n leven meer zal vergeten. Aan de hand van stukjes uit mijn mailverkeer met Holland, wil ik jullie een indruk geven.

*Hallo allemaal,
Hier weer een bericht uit Guinee Bissau. Ik ben hier nu al bijna vier weken, en het is fantastisch! Hoe is het in Holland, en in de rest van de wereld? Ik weet echt niets! Geen radio of krant hebben we! Maar niet getreurd hoor, heerlijk rustig toch? En ik heb zo m'n handen al vol met m'n belevenissen, waarvan ik er*

Je zou soms toch zo graag wat bemoedigends willen zeggen!

weer een paar door wil geven:

.... We zijn vandaag bij Binapsan (14 jaar) geweest, zij is sinds kort bij ons in het dorp, en heeft hiervoor een tijd in een ziekenhuis gelegen met allerlei klachten. Nu is ze uit het ziekenhuis, maar ze is niet gezond. Ze kan niet lopen, en er steekt een bot uit haar schouder; hoe het ontstaan is, is onduidelijk. Nu moet ze eigenlijk naar het ziekenhuis in de

16

hoofdstad, maar daar is nog geen geld voor. De familie gaat er voor sparen. Tot die tijd gaat Gerda er regelmatig heen om haar schouder te verzorgen, en voor te lezen uit de bijbel. Maar als je ziet hoe moedeloos ze uit haar ogen kijkt, dan gaat er wel wat door je heen. Zou er voor haar nog een toekomst zijn?

.... Gelukkig hebben jullie me niet zien instappen in de 'kano!' O, vreselijk zeg! 'n Gammel trapje en echt klimmen. Waarom ze hier zo weinig lichte kleding dragen is me ook helemaal duidelijk geworden, smerig dat ik was! Het varen in de kano ging prima. Natuurlijk ging er ook het een en ander aan vee mee, zoals kippen en een krijsend varken. Lekker 'hutje-mutje' voeren we naar de overkant.

....Als Gerda straks thuiskomt van de gebedsdienst, zullen we gaan eten, zo rond 21:00. En daarna lekker douchen. (Nog nooit heb ik zo lekker gedoucht als hier, ondanks dat het met koud water en een emmertje moet. We zijn 's avonds zo vies!!) M'n kleren zijn gisteren allemaal uitgewassen, wat natuurlijk ook allemaal met de hand gaat, met water uit de put.

.... Het is hier echt allemaal heel primitief. Het enige wat de mensen eten is rijst, vruchten en water. O ja, en cashewnoten. Ze leven in hutten van klei, hebben minimale kleding. Het contact met de mensen verloopt goed, al vind ik het vreselijk jammer dat ik ze niet goed kan verstaan, je zou soms toch zo graag wat bemoedigends willen zeggen! Maar elke dag leer ik weer. De kinderen vinden het geweldig als ik ze bezig houd (o.a. met blokfluitjes). Al is het wel heel intensief, we genieten er allemaal van. We hebben trouwens sinds vandaag licht in huis, via een windmolen en zonnepaneel; echt een luxe, want anders gebruikten we zaklampen.

.... We zijn net terug van een kerkdienst. Toen ik hier nog maar pas was, werd er veel aan me gevraagd om wat te zingen, te zeggen of te bidden.

Gerda of Marianne vertaalde dit dan. Maar nu heb ik gewoon fijn geluisterd. Marianne zat naast me en vertaalde de preek voor me.

De kennis over God is heel gering, het geloof is "kinderlijk eenvoudig."

Maar daar kunnen wij van leren, met al onze kennis! Ook merk ik dat ik meer in afhankelijkheid van God ben gaan leven. Hem echt in alles nodig hebben, maar ook de ervaring dat Hij heel dicht bij me is. God is zo goed!

Nu ik weer in Holland aan het werk ben in het ziekenhuis, zijn mijn gedachten nog veel in Guinee-Bissau. Ondanks de taalbarrière heb ik me gelukkig nuttig kunnen maken, door vooral Gerda te helpen in haar werk als verpleegkundige. We konden fijn samenwerken, en ook met Marianne kon ik goed opschieten.

Zij kunnen heel goed hulp gebruiken, en veel gebed, want als ik zie hoe druk zij het hebben...! Ook heb ik echt een band met de bevolking gekregen en afscheid nemen was daarom niet makkelijk.

Een bevolking die nog zo gebukt gaat onder de geestelijke boosheden in de lucht. Veel mensen die nog in het pure heidendom leven. Wat zou het schitterend zijn als ook zij eenmaal voor Gods troon mogen juichen!

Dineke Stam

Heel de wereld moet het weten dat God niet veranderd is.

En Zijn liefde als een lichtstraal, doordringt in de duisternis.

't Werk van God is niet te keren, omdat Hij erover waakt.

En de Geest doorbreekt de grenzen die door mensen zijn gemaakt.

17

